RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 89.441 van 31 augustus 2000
in de zaak A. 88.168/VII-19.961.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. LAMBRECHT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Witrussiche nationaliteit, op 29 november 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 juni 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 4 oktober 1999 ter kennis gebracht en van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 1999 waardoor "deze weigert om zijn beslissing van 30 september 1999 in te trekken";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. LAMBRECHT, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Witrussiche nationaliteit, komt België binnen op 9 april 1999 en verklaart zich op 9 april 1999 vluchteling (adm. doss., stuk 1).

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Russisch, met behulp van een tolk (adm. doss., stuk 2).

1.3. Op 30 juni 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot

weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 3).

1.4. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 1999 luidt als volgt :

> "(...)
> Aan betrokkene werd op 17 augustus 1999 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 juni 1999.
> De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)".

1.5. Op 12 oktober 1999 dient verzoeker per fax en vervolgens per brief een aanvraag in bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de bestreden beslissing in te trekken (adm. doss., stuk 8).

1.6. Op 25 oktober 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij de aanvraag tot heropening van een dossier niet in aanmerking kan worden genomen. De inhoud van dit schrijven luidt als volgt :

> "(...)
> Mijnheer,
> Uw brief van 12 oktober 1999 heb ik met bijzondere aandacht gelezen.

Tot mijn spijt moet ik U meedelen dat ik niet kan overgaan tot de heropening van uw dossier. De procedure is, wat de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal betreft, afgesloten.

Tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal kan immers alleen een beroep bij de Raad van State of bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen worden ingesteld en geen aanvraag tot herziening, die door geen enkele bepaling van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt voorzien.

(...)".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker een tweede middel afleidt uit de schending van artikel 52 § 2, 4*/* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook uit de schending van de materiële motiveringsplicht;

Doordat de eerste bestreden beslissing dit artikel verkeerd heeft toegepast; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van

Binnenlandse Zaken immers steunt op het enkele feit dat verzoeker "zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen"; terwijl uit het dossier van de eerste verwerende partij blijkt dat de oproeping verzoeker nooit heeft bereikt vermits deze werd teruggestuurd naar het Commisariaat-generaal en zich daar in het dossier bevindt; dat bovendien uit de notities van de postbode niet blijkt dat een bericht werd achtergelaten op het opgegeven adres (er werd alleen aangeduid "18/8" en "AY" (?) maar de rubriek "Bericht achtergelaten op ... ... te ....h. aan M. ... ..." werd gewoon opengelaten); vooral dat uit de brief van 23 november 1999 van de Post aan de raadsman van verzoeker blijkt dat de reglementair voorziene herinneringsbrief (bijlage 227 bis) door de diensten van de Post niet werd verstuurd, wat deze aangetekende zending inderdaad "betreurenswaardig onregelmatig" maakt;

(...);

3.1.2. Overwegende dat in het kader van een prima facie onderzoek, eigen aan het administratief kortgeding, vaststaat, dat door een fout van een derde verzoeker het oproepingsbericht van het Commissariaat-generaal niet heeft ontvangen, zodat geen effectieve oproeping heeft plaatsgevonden, wat precies het motief uitmaakt voor het uitblijven van enige reactie in hoofde van verzoeker, zodat op het eerste gezicht de sanctie van artikel 52, § 2, 4**/** van voornoemde wet in casu niet kon worden toegepast; dat het tweede middel in die mate ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt omwille van het feit dat hij buiten zijn wil om, niet werd gehoord door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen; dat dit nadeel enkel kan worden hersteld door de eerste bestreden beslissing te schorsen, zodat, na intrekking van deze beslissing, verzoeker kan worden opgeroepen voor een nieuw verhoor door het Commissariaat-generaal;

4. Overwegende dat, gelet op wat voorafgaat, verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste belang om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de tweede bestreden beslissing, daargelaten de vraag of deze beslissing een administratieve rechtshandeling is, vermits het door de Raad van State aanvaarde nadeel in hoofde van verzoeker te wijten is aan de eerste bestreden beslissing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuivoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen van 30 september 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 juni 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 4 oktober 1999 ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénendertig augustus tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**